

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2009. gada 10. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-396/05 un T-397/05 *ArchiMEDES/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasības, ar kurām bija lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas lēmumu par avansa maksājumu, kas pārskaitīti saskaņā ar līgumu, kas to saista ar prasītāju, atgūšanu un abpusēji parādu ieskaitu un, otrkārt, piespriest Komisijai samaksāt šajā pašā līgumā paredzētās subsīdijas atlikumu — Principa *litis denuntiatio* piemērojamības neesamība — Pieteikuma par līgumslēdzēju pušu solidarās atbildības iestāšanos noraidīšana — Tiesību uz aizstāvību un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES)* atļūdzina tiesāšanas izdevumus.

(¹) OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 18. novembra spriedums — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB/Eiropas Komisija

(Lieta C-322/09 P) (¹)

(Apelācija — Valsts atbalsts — Konkurenta sūdzība — Pieņemamība — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 4., 10., 13. un 20. pants — Komisijas lēmums neturpināt sūdzības izskatīšanu — Komisijas veikta pasākumu kvalifikācija, atzīstot tos par tādiem, kuri daļēji nav valsts atbalsts un daļēji ir pastāvošs un ar kopējo tirgu saderīgs atbalsts — EKL 230. pants — Jēdziens “apstrīdams akts”)

(2011/C 13/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (pārstāvji — M. Merola un L. Armati, avvocati)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn un T. Scharf)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-152/06 *NDSHT/Komisija*, kurā Pirmās instances tiesa atzina par nepieņemamu prasību par Komisijas lēmuma, kas ietverts 2006. gada 24. marta un 28. aprīļa vēstulēs, neuzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, atcelšanu pēc prasītājas sūdzības par, iespējams, Zviedrijas iestāžu piešķirtu atbalstu *Stockholm Visitors Board AB* dažādu Stokholmas pilsētas piešķirtu subsīdiju veidā — Pārsūdzami akti

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-152/06 *NDSHT/Komisija*;
- 2) noraidīt Eiropas Kopienu Komisijas iebildi par nepieņemamību, ko tā izvirzījusi Pirmās instances tiesā;
- 3) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par tiem *NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB* prasījumiem atcelt 2006. gada 24. marta un 28. aprīļa vēstulēs ietverto Eiropas Kopienu Komisijas lēmumu neturpināt izskatīt prasību, ko šī sabiedrība iesniegusi attiecībā uz iespējami nelikumīgu valsts atbalstu, kuru Stokholmas pilsēta ir piešķirusi *Stockholm Visitors Board AB*;
- 4) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 233, 26.06.2009., 12. lpp.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 18. novembra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pensionsversicherungsanstalt/Christine Kleist

(Lieta C-356/09) (¹)

(Sociālā politika — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos — Direktīva 76/207/EEK — 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Valsts tiesiskais regulējums, kas veicina tādu darbinieku atlaišanu, kuri ir ieguvuši tiesības uz vecuma pensiju — Gados jaunāku personu nodarbinātības veicināšanas mērķis — Valsts tiesiskais regulējums, kurā tiesības uz šādu pensiju sievietēm rodas 60 gadu, bet vīriešiem — 65 gadu vecumā)

(2011/C 13/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Pensionsversicherungsanstalt

Atbildētāja: Christine Kleist

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof — 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretācija Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvā 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem (OV L 39, 40. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/73/EK — Valsts tiesiskais regulējums, kurā pensijas vecums sievietēm noteikts 60 gadi, bet vīriešiem 65 gadi un kas atvieglo šādu vecumu sasniegušu darbinieku atlaišanu — Situācija, kurā publisks darba devējs atlaiž no darba 60 gadus vecu sievieti, kurai ir tiesības pensionēties, pamatojot to ar vēlmi veicināt gados jaunāku personu nodarbinātību

Rezolutīvā daļa:

3. panta 1. punkta c) apakšpunkts Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvā 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kas, lai veicinātu gados jaunāku personu piekļuvi darbam, atļauj darba devējam atlaist darbiniekus, kas ir ieguvuši tiesības uz vecuma pensiju, lai gan sievietes šādas tiesības iegūst piecus gadus agrāk nekā vīrieši, rada tiešu diskrimināciju dzimuma dēļ, kas ar šo direktīvu ir aizliegta.

(¹) OV C 282, 21.11.2009.

Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 18. novembra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-48/10) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2008/1/EK — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Esošo iekārtu atļaušanas nosacījumi — Pienākums nodrošināt šādu iekārtu ekspluatāciju atbilstoši direktīvas prasībām)

(2011/C 13/24)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Díez Moreno)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 24, 8. lpp.) 5. panta 1. punkta pārkāpums — Iekārtas, kurām var būt ietekme uz emisijām gaisā, ūdenī un augsnē, kā arī uz vides piesārņošanu — Esošo iekārtu atļaušanas nosacījumi

Rezolutīvā daļa:

1) neveikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes, izsniedzot atļaujas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 6. un 8. pantu vai pienācīgi pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, rūpētos par to, lai esošās iekārtas vēlākais no 2007. gada 30. oktobra tiktu ekspluatētas atbilstoši šīs direktīvas 3., 7., 9., 10., 13. pantā, 14. panta a) un b) punktā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, neizslēdzot citas speciālās Savienības tiesību normas, Spānijas Karaliste nav izpildījusi minētās direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 100, 17.04.2010.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 9. novembra spriedums (Amtsgericht Stuttgart (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez

(Lieta C-296/10) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Lis pendens — Prasība izskatīt pēc būtības jautājumu par bērna aizgādības tiesībām un pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu attiecībā uz šī paša bērna aizgādību)

(2011/C 13/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Bianca Purrucker

Atbildētājs: Guillermo Vallés Pérez

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Amtsgericht Stuttgart — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 388, 1. lpp.) 19. panta 2. punkta interpretācija — Dalībvalsts tiesas kompetence izskatīt pēc būtības prasību par bērna, kura parastā dzīvesvieta ir šajā valstī, aizgādības tiesībām, ja citas dalībvalsts tiesā iepriekš ir iesniegts pieteikums par pagaidu neregulējumu strīdā starp tām pašām pusēm un attiecībā uz tā paša bērna aizgādības tiesībām — Jēdziens “tiesa, kurā prasība iesniegta kā pirmajā”

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 19. panta 2. punkts nav piemērojams, ja dalībvalsts tiesai, kurā pirmajā ir celta prasība par pasākumu veikšanu vecāku atbildības jomā, ir lūgts noteikt tikai pagaidu pasākumus šīs regulas 20. panta izpratnē un citas dalībvalsts tiesā, kam ir kompetence izskatīt lietu pēc būtības šīs pašas regulas izpratnē, pēc tam ir celta prasība par to pašu pagaidu vai arī galīgu pasākumu veikšanas noteikšanu.